

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Cdo/64/2020                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 3514205141                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.11.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Bajánková           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:3514205141.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcov: 1/ B. Ľ. L., trvale bytom G. A. Š. XXX/XX, G. a 2/ G. N. L., trvale bytom G. A. Š. XXX/XX, G., obaja zast. JUDr. Romanom Jurikom, PhD., advokátom so sídlom Jazerná 19, Nové Zámky, ktorého likvidátorom je advokát JUDr. Ladislav Riedl, Slovenská 46, 080 01 Prešov, ktorý vykonáva advokáciu prostredníctvom RIEDL advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 54 359 490, proti žalovanému: CEE COLLECT Slovakia, s.r.o., so sídlom Križkova 9, Bratislava, IČO: 45 882 053, zast. BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Suché Mýto 1, Bratislava, IČO: 36 713 066, o určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam nie je, vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 4C/166/2014, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. januára 2020 sp. zn. 17Co/95/2019, takto

### rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov konania proti žalobcom v celom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 28. novembra 2018, č. k. 4C/166/2014-244 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že záložné právo žalovaného k nehnuteľnostiam v ich vlastníctve nie je a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

1.1. Rozhodnutie vo veci právne zdôvodnil § 101, § 112, § 151j ods. 1 OZ a vecne tým, že k premlčaniu záložného práva nedošlo, pretože premlčacia doba spočívala. Uviedol, že k zosplatneniu úveru došlo právnym predchodcom žalovaného ku dňu 24.7.2013, premlčacia doba začala plynúť dňa 25.7.2013. Týmto dňom začala plynúť premlčacia lehota vo vzťahu k záložnému právu, táto je trojročná, pričom premlčanie záložného práva sa riadi OZ aj v prípade, ak ním bola zabezpečená pohľadávka z obchodno-závazkového vzťahu (čo bola situácia prejednávaneho sporu). Podľa názoru súdu tým, že došlo k uplatneniu práva na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky realizáciou záložného práva zo strany právneho predchodcu žalovaného ako záložného veriteľa, a to s poukazom na oznámenie

o začatí výkonu záložného práva zo dňa 16.9.2013 a následne oznámením o opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 4.3.2014, došlo k prerušeniu spočívaniu plynutia premlčacej lehoty k záložnému právu s poukazom na § 112 OZ. Poukázal na § 151j ods. 1 OZ, podľa ktorého, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov. Pokiaľ zákon v § 151j ods. 1 OZ dáva možnosť záložnému veriteľovi domáhať sa výkonu záložného práva i inak, ako podaním návrhu na výkon rozhodnutia podľa Exekučného poriadku, tak i takéto uplatnenie záložného práva musí mať za dôsledok prerušenie, resp. spočívanie premlčacej lehoty. Pokiaľ sa žalovaný rozhodol, že si svoju pohľadávku voči žalobcom uspokojí prostredníctvom záložného práva realizovaného podľa zákona o dobrovoľných dražbách, jeho vôľu je potrebné rešpektovať. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom z 20. januára 2020 sp. zn. 17Co/95/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

2.1. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu uviedol, že záložné právo je právom majetkovým, premlčaniu podlieha, pričom premlčacia doba je trojročná, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Premlčanie záložného práva sa riadi Občianskym zákonníkom aj v prípade, ak ním bola zabezpečená pohľadávka spravujúca sa Obchodným zákonníkom (zhodné závery plynú z nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 250/2011 zo dňa 8.12.2011). Podľa § 151j OZ má záložný veriteľ právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky tromi spôsobmi, pričom tieto sú rovnocenné. Môže tak spraviť (i) spôsobom určeným v zmluve, (ii) predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo (iii) predajom zálohu podľa osobitných zákonov. Námietky odvolateľov o nespočívání premlčacej doby počas výkonu záložného práva považoval za nedôvodné. Výslovil názor, že ak záložný veriteľ uplatnil svoje právo v rámci premlčacej doby jedným konkrétnym spôsobom, predajom zálohu na dražbe, tak stratil slobodnú vôľu disponovať týmto právom. Vznikla mu prekážka v plynutí premlčacej doby, počas ktorej prišiel o inú možnosť uspokojenia sa zo zálohu. Hoci treba prisvedčiť odvolateľom v tom, že dražobník nie je definovaný ako súd alebo iný príslušný orgán, je to naozaj súkromná spoločnosť, tak napriek vyššie konštatovanému je významné vykladať § 112 OZ vo vzájomnej súvislosti s § 151j OZ tak, ako to spravil súd prvej inštancie, pričom dôraz musí byť kladený i na teleologický výklad zákona. Chybne sa preto domnievali žalobcovia, že súd použil ako východisko pre svoje závery analógiu. V opačnom prípade by nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby pri záložnom práve, a to by nebol záver súladný so samotným účelom inštitútu premlčania.

2.2. Vo vzťahu k námitke odvolateľov spočívajúcej v tvrdení, že k premlčaniu záložného práva už došlo, pretože záložný veriteľ v jeho uplatňovaní nepokračoval, odvolací súd uviedol, že skutočnosť, že dražobník upustil od vykonania dražby podľa § 19 ods. 1 písm. h) zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia súdom, ktorým zakázal žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva, bolo iba prejavom splnenia jeho zákonnej povinnosti. Z toho dôvodu nemožno prijať záver o riadnom nepokračovaní vo výkone záložného práva záložným veriteľom. Svojimi procesnými úkonmi nebránil náležitý priebeh výkonu dražby, plnil si iba zákonnú povinnosť. Dňom 25.7.2013 začala plynúť premlčacia doba vo vzťahu k záložnému právu, nakoľko dňa 24.7.2013 došlo k zosplatneniu úveru právnym predchodcom žalovaného. Oznámením o začatí výkonu záložného práva dňa 16.9.2013 a následným oznámením o opakovanej dražbe došlo k spočívaniu premlčacej doby podľa § 112 OZ, uzavrel odvolací súd.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“). Prípustnosť a dôvodnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Právne otázky, ktoré doposiaľ v praxi dovolacieho súdu neboli riešené, vymedzili nasledovne:

I. Či začatie výkonu záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe je uplatnením práv v zmysle § 112 OZ a spôsobuje spočívanie premlčacej lehoty vo vzťahu k záložnému právu.

II. Či nepokračovanie vo výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia, ktorá takéto konanie záložnému veriteľovi zakazuje, predstavuje prekážku,

následkom ktorej premlčanie záložného práva spočíva.

3.1. Vo vzťahu k prvej otázke dovolateľa uviedli, že veriteľ úspešne zabráni ďalšiemu plynutiu premlčacej lehoty, ak si pohľadávku počas plynutia premlčacej lehoty uplatní na súde alebo na inom príslušnom orgáne. Záložné právo je akcesorickým právom, nemôže existovať samostatne bez obligáčnej pohľadávky. Naopak, je závislé od obligáčnej pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Záložný veriteľ má dve možnosti, ako v prípade omeškania dlžníka vymôcť svoju pohľadávku. Jednoduchšou možnosťou je pristúpenie k výkonu záložného práva. Zložitejšou, no stále reálnou možnosťou, je podanie žaloby na súd. Tieto dve možnosti sa od seba líšia niekoľkými podstatnými znakmi. Podanie žaloby znamená vypracovanie kvalifikovaného písomného podania na súd a absolvovanie súdneho konania. Pojem súd priamo obsahuje ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka. Podanie návrhu na dobrovoľnú dražbu je spojené len s oznámením najskôr o výkone záložného práva (tak vo vzťahu k záložcovi ako aj vo vzťahu ku katastru), uzatvorenie zmluvy s dražobníkom a ešte niekoľko pomerne jednoduchých úkonov. Všetky tieto úkony realizuje záložca vo vzťahu k dražobníkovi, teda k podnikateľovi, k záložcovi, vlastníkovi zálohu, a notifikačnú povinnosť si splní vo vzťahu k okresnému úradu, ktorý ale v tejto veci o ničom nerozhoduje ani nekoná. Okrem odlišností majú obe možnosti aj niekoľko spoločných prvkov. V oboch prípadoch musí veriteľ počítať s obranou záložcu alebo dlžníka. Obe tieto možnosti sú odplatné. Zásadná odlišnosť je v subjekte, na ktorý sa záložný veriteľ obracia. V prípade žaloby je to súd, štátny orgán, a v prípade dražby je to dražobník, podnikateľ bez akejkoľvek verejnej moci. Ak má záložný veriteľ možnosť obrátiť sa na súd so žalobou o plnenie, v kontexte právnej úpravy záložného práva a dobrovoľných dražieb neexistuje legitímny dôvod považovať dražobníka za orgán podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ktorého oslovenie má za následok spočívajúce premlčacej lehoty rovnako ako žaloba na súd. Opačný výklad extrémne zvýhodňuje veriteľa.

3.2. Vo vzťahu k otázke II. dovolateľa uviedli, že nepokračovanie vo výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou následkom nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré také konanie záložnému veriteľovi zakazuje, nepredstavuje prekážku, následkom ktorej by premlčanie záložného práva spočívalo. Taká prekážka sa totiž dá ľahko prekonať podaním žaloby, ktorou by sa veriteľ domáhal uspokojenia obligáčnej pohľadávky s kruciálnym dopadom na plynutie premlčacej lehoty vo vzťahu k záložnému právu.

3.3. Dovolateľa súčasne v dovolaní žiadali aj o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, ktoré odôvodnili tým, že vykonanie záložného práva by pre dovolateľov znamenalo značne zložitú situáciu.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcov považoval dovolanie za nedôvodné, pričom navrhol, aby ho dovolací súd zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba zamietnuť.

6. Čo sa týka návrhu žalobcov na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, tak Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) nezistil splnenie predpokladov pre takéto rozhodnutie (§ 444 ods. 1 CSP).

7. Žalobcovia v dovolaní uplatnili dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a vymedzili dve právne otázky, ktoré považovali za rozhodujúceho významu, a to:

I. Či začatie výkonu záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe je uplatnením práv v zmysle § 112 OZ a spôsobuje spočívajúce premlčacej lehoty vo vzťahu k záložnému právu.

II. Či nepokračovanie vo výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia, ktorá takéto konanie záložnému veriteľovi zakazuje, predstavuje prekážku, následkom ktorej premlčanie záložného práva spočíva.

8. Záložné právo plní uhradzovaciu funkciu, ktorá nastupuje potom, čo zabezpečená pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Výkon záložného práva si môže záložný veriteľ uplatniť v rámci postupu

upraveného v ustanovení § 151j OZ, tzn., že sa môže uspokojiť spôsobom určeným v záložnej zmluve alebo predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe alebo predajom zálohu v exekúcii. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že záložný veriteľ má právo voľby, ktorý spôsob výkonu záložného práva využije a že všetky tri spôsoby sú rovnocenné.

9.1. Predaj zálohu na dobrovoľnej dražbe upravuje zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Uvedený zákon bol prijatý v rámci reformy záložného práva, cieľom ktorej bolo vytvorenie takého právneho a inštitucionálneho rámca pre záložné právo, ktorý povedie k rozšíreniu možností financovania podnikateľských aktivít, najmä v sektoroch malého a stredného podnikania. Jednou z úloh reformy záložného práva bola aj úprava vykonania záložného práva k hnutelnému a nehnuteľnému majetku dobrovoľnou dražbou, so zameraním na posilnenie hypotekárneho financovania kúpy či rekonštrukcie nehnuteľností, vrátane obnovy zastaralých bytových domov, resp. financovania podnikateľských projektov. Z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva, že "... nová právna úprava má umožňovať právne bezproblémový výkon záložného práva, ako pre hnutelné, tak aj pre nehnuteľné veci a súčasne poskytovať aj primeranú ochranu vlastníckeho práva záložcu k draženému predmetu záložného práva. Kvôli efektívnosti komplexných zmien právnej úpravy záložného práva je potrebná nová komplexná a jednotná úprava dražby mimo výkon súdneho rozhodnutia. Nová právna úprava upravuje podmienky predaja predmetu zálohu záložným veriteľom. Úprava sa dotýka tak predaja hnutelných vecí, ako aj predaja nehnuteľností. Uspokojenie veriteľa speňažením nehnuteľnosti dražbou uskutočňovanou súdom prípadne exekútorom je pomerne zložité a časovo náročné, v celom rade prípadov je možné dosiahnuť rovnakého výsledku verejnou dražbou mimo súdneho výkonu rozhodnutia či exekúcie, ktorá môže byť pre dlžníka ekonomicky výhodnejšia."

9.2. Sledujúc uvedený cieľ v zmysle právnej úpravy dobrovoľnú dražbu vykonáva dražobník na návrh záložného veriteľa, v ktorom tento vyhlasuje, že má splatnú pohľadávku zabezpečenú záložným právom v určitej výške. Pre vykonanie dobrovoľnej dražby je bezvýznamné, či záložný veriteľ disponuje exekučným titulom, na rozdiel od exekúcie, kde pred jej začatím musí prebehnúť základné súdne, prípadne iné konanie a oprávnený musí disponovať exekučným titulom.

10. Právo záložného veriteľa na výkon záložného práva sa môže premlčať, a to vo všeobecnej trojročnej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď sa mohlo vykonať prvý raz (§ 101 OZ), teda po márnom uplynutí lehoty splatnosti zabezpečenej pohľadávky. Toto pravidlo je však modifikované druhou vetou ustanovenia § 100 ods. 2 OZ, podľa ktorej záložné práva sa nepremlčujú skôr než zabezpečená pohľadávka.

11. Občiansky zákonník § 112 upravuje spočívanie premlčacej doby, ktorého podstata spočíva v tom, že okamihom nastania právnej skutočnosti, premlčacia doba prestáva plynúť a po dopadnutí zákonnej prekážky jej plynutia pokračuje v plynutí. Inštitútom spočívania premlčacej doby sa zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáha na súde alebo u iného orgánu. Právnym dôvodom spočívania premlčania je uplatnenie práva veriteľom na súde alebo inom príslušnom orgáne. Zákon pre iný príslušný orgán nestanovuje žiadne podmienky. Pre zabezpečenie cieľa, ktorý inštitút spočívania má zabezpečiť, musí ísť o orgán, ktorý je kompetentný uplatnené právo zrealizovať, či už vydaním exekučného titulu, vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu alebo speňažením zálohu na dobrovoľnej dražbe. Za iný príslušný orgán súdna prax v zhode s odbornou spisbou považuje rozhodcovský súd, priestupkový orgán v rámci priestupkového konania a za takýto orgán nepovažuje subjekt tzv. notifikačnej povinnosti (§ 102 OZ).

12. V danom prípade ide o posúdenie, či za takýto iný orgán možno považovať dražobníka dobrovoľnej dražby.

12.1. Dražobníkom je osoba zabezpečujúca organizáciu a vykonanie dražby.

12.2. Dražobník je osoba, ktorá musí spĺňať podmienky podľa zákona o dobrovoľných dražbách, ako aj podmienky ustanovené živnostenským zákonom. Týmito podmienkami sú vznik oprávnenia na prevádzkovanie živnosti, vzdelanie, prax, uzatvorenie zmluvy o poistení zodpovednosti na škodu. Oproti pomerne formálnym podmienkam, ktoré zákon vyžaduje pre získanie statusu dražobníka stojí jeho zodpovednosť za výkon tejto funkcie. Zákon upravuje zodpovednosť za vykonávanie činnosti

dražobníka vo viacerých úrovniach:

- dodržiavanie zákonných povinností - dražobník je pri svojej činnosti povinný dodržiavať zákon. Ak závažným spôsobom porušuje podmienky ustanovené živnostenským zákonom alebo zákonom o dobrovoľných dražbách, živnostenský úrad mu môže pozastaviť alebo zrušiť prevádzkovanie živnosti. Porušenie povinnosti upustiť od dražby v prípadoch, keď to zákon vyžaduje, a porušenie povinnosti mať poistenie zodpovednosti za škodu, ktoré v oboch prípadoch zákon kvalifikuje ako obzvlášť závažné porušenie povinností, má za následok zánik živnostenského oprávnenia;

- občianskoprávna zodpovednosť dražobníka za škodu - dražobník nesie objektívnu zodpovednosť za škodu, ktorú spôsobí porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Rovnako zodpovedá aj za škodu, ktorú svojím postupom spôsobí tretím osobám licitátor, keďže licitátor je zamestnanec dražobníka oprávnený robiť na dražbe úkony v mene a na účet dražobníka. Z povahy veci vyplýva, že dražobník zodpovedá aj za škodu, ktorú pri svojej činnosti spôsobia jeho ďalší zamestnanci. Tejto zodpovednosti sa dražobník zbaví, len ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení úsilia, ktoré možno od neho spravodlivo požadovať;

- kontrola a pokuty za správne delikty - dražobník podlieha kontrole ministerstva spravodlivosti zameranej na dodržiavanie zákonnosti a správnosti postupov a povinností dražobníkov a podmienok organizovania a priebehu dražieb. Za porušenie alebo obchádzanie povinností podľa zákona o dobrovoľných dražbách môže ministerstvo dražobníkovi uložiť pokutu až do 3 319,39 eur, rozhodnúť o zákaze organizovania dobrovoľných dražieb až na obdobie piatich rokov a v prípade obzvlášť závažného porušenia povinností obligatórne podať podnet živnostenskému úradu na zrušenie živnostenského oprávnenia (§ 33j);

- trestnoprávna zodpovednosť - dražobník môže svojím konaním naplniť znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov, napríklad nepripustením niektorého z účastníkov na dražbu, hoci tento splnil všetky predpísané podmienky. Do úvahy prichádzajú všeobecné skutkové podstaty trestných činov [napr. korupcia, podvod (§ 221 TZ)], osobitné skutkové podstaty trestných činov [napr. machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe (§ 266 - 268 TZ), machinácie v súvislosti s verejnou dražbou (§ 268 TZ)].

12.3. Dražobník je teda subjekt, ktorému zákon zveruje oprávnenie zrealizovať právo záložného veriteľa na výkon záložného práva, ktorým je zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa, preto ho možno považovať za iný príslušný orgán v zmysle § 112 OZ. V nadväznosti na uvedené potom začatie dražobného konania spôsobuje, že premlčacia doba vo vzťahu k záložnému právu neplynie.

13. V tejto súvislosti však treba zdôrazniť, že to neplatí vo vzťahu k pohľadávke záložným právom zabezpečenej. Vo vzťahu k nej premlčacia doba plynie, pretože jej spočívanie v zmysle § 112 OZ môže nastať iba v prípade jej uplatnenia na súde, resp. v rozhodcovskom konaní, pretože iba tieto orgány majú kompetenciu uložiť povinnosť povinnej osobe pohľadávku zaplatiť veriteľovi, teda zabezpečiť exekučný titul, ktorý môže oprávnený vykonať v exekúcii. Ako už bolo povedané, pre výkon záložného práva však exekučný titul nie je potrebný, pričom záložný veriteľ sa môže uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná.

14. Vo vzťahu k dovolacej otázke II. dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 112 OZ, z ktorého vyplýva, že účinok spočívania premlčacej doby má uplatnenie práva na príslušnom orgáne, za predpokladu, že sa v konaní riadne pokračuje, teda vtedy, ak ten, kto svoje právo uplatnil, svojimi úkonmi nebráni náležitému priebehu konania.

15. V danom prípade záložný veriteľ výkon záložného práva uplatnil na dobrovoľnej dražbe u dražobníka. V dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia súdom, ktorým zakázal záložnému veriteľovi - navrhovateľovi dražby zdržať sa výkonu záložného práva až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej (žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o záložnom práve), dražobník upustil od vykonania dražby podľa § 19 ods. 1 písm. h) zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. K realizácii dražby teda nedošlo v dôsledku zásahu súdu autoritatívnym rozhodnutím, ktoré záložný veriteľ iba rešpektoval. Z uvedeného potom vyplýva, že zákaz výkonu záložného práva uložený neodkladným opatrením nemožno vykladať na ťarchu záložného veriteľa v tom zmysle, že tento „riadne nepokračoval“ (§ 112 OZ) v začatom dražobnom konaní.

16. Pokiaľ dovolatelia v dovolaní vyslovili pochybnosti, či určovací výrok v znení, že sporné nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného, ku ktorému dospeli súdy nižších inštancií v prejednávanej veci, je spôsobilým podkladom pre výmaz predmetného záložného práva z katastra nehnuteľností aj proti vôli záložného veriteľa, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 4Cdo/169/2021 z 26. októbra 2022, v ktorom vyslovil názor, že určovací výrok v znení, že sporné nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, je spôsobilým podkladom pre výmaz predmetného záložného práva z katastra nehnuteľností aj proti vôli záložného veriteľa.

17. Dovolací súd konštatuje, že právne posúdenie dovolateľmi nastolených otázok odvolacím súdom zodpovedá vyššie uvedeným záverom dovolacieho súdu. Dovolanie je teda prípustné, avšak nedôvodné. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že podané dovolanie nie je dôvodné, a preto ho ako celok zamietol (§ 448 CSP).

18. Úspešnému žalovanému súd priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcom v plnom rozsahu. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.